

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 27P/128/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225202904
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Pacherová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2026:1225202904.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava II pred sudkyňou JUDr. Michaelou Pacherovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Q. J., Z.. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: K. J., Z.. XX. XX. XXXX, trvale bytom MÚ MČ Bratislava - Staré Mesto, t.č. bytom X. X, B., a otca: K. B., Z.. XX. XX. XXXX, K. B. B. XX, B., o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

- I. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa: Q. J., Z.. XX.XX.XXXX sumou 300 € mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci vopred, k rukám matky, počnúc odo dňa 17.09.2025.
- II. Zročné výživné, ktoré otcovi vzniklo za obdobie od 17.09.2025 do 15.02.2026 vo výške 1086 € je otec povinný uhradiť k rukám matky do 7 dní odo dňa doručenia tohto rozsudku.
- III. Týmto sa mení rozsudok Mestského súdu Bratislava II, č.k. 11P/28/2020-330 zo dňa 25.03.2021 v časti o výške výživného.
- IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa návrhom, doručeným tunajšiemu dňa 17.09.2025 domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletému synovi zo sumy 100 € mesačne na sumu 400 € mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že naposledy rozhodoval o výške výživného Okresný súd Bratislava II dňa 25.03.2021, kedy určil otcovi povinnosť prispievať výživným vo výške 100 € mesačne. Od právoplatnosti uvedeného rozhodnutia však uplynulo 5 rokov, pričom pomery sa podstatne zmenili. Okrem súdom stanoveného výživného sa však otec nepodieľa na mimoriadnych výdavkoch na maloletého, s maloletým sa nestretáva, na jeho starostlivosti sa žiadnym spôsobom nepodieľa ani počas prázdnin, o syna sa nezaujíma, matku nekontaktuje. Na syna si nespomenie ani pri príležitosti jeho narodenín alebo iných sviatkov. Celá starostlivosť o syna je výlučne na matke. Maloletý začal navštevovať materskú škôlku, za ktorú platí matka mesačný poplatok cca 120 €, pribudli náklady spojené so stravovaním, záujmovými aktivitami: plávanie - 80 € mesačne, parkúr - 80 € mesačne, zdravotnou starostlivosťou a celkovými životnými potrebami. Otec pracuje ako kuchár v Rakúsku, iné informácie matka o ňom nemá. Mesačné náklady na syna matka vyčíslila nasledovne: pomerná časť nákladov na bývanie 175 €, PHM na cestu do škôlky - 50 €, strava doma - 100 €, logopédia - 25 €, oblečenie, obuv - 20 € - 70 €, zdravotná starostlivosť, výživové doplnky - 20 €, voľnočasové aktivity - 40 € - 50 €, plávanie - 80 €. Celkové náklady predstavujú 670 € mesačne. Matka ďalej uviedla, že jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletej T. J., Z.. XX.XX.XXXX. Príjem deklarovala matka vo výške 1 200 € mesačne, ktorý pozostáva z materského príspevku 530 €, invalidného dôchodku 504 €, prídavkov na deti - 120 € výživného na syna 100 €.

2. Súd vec prejednal v neprítomnosti otca, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol riadne predvolaný z adresy evidovanej v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, zásielky sa však vrátili neprevzaté.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, kolíznej opatrovníčky, oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn.11P/28/2020, rodnými listami maloletých detí, zmluvou o nájme bytu, čestným prehlásením, rozhodnutím Sociálnej poisťovne a.s., lekárskymi správami ako aj ďalším obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutočný stav vecí:

4. Maloletý Q. sa narodil z mimomanželského vzťahu svojich rodičov-matky: K. J., Z.. XX.XX.XXXX T. K. B.,Z..XX.XX.XXXX.

5. Z obsahu rodného listu súd zistil, že narodenie maloletého dieťaťa: T. J. dňa XX.XX.XXXX, je zapísané v knihe narodení matričného úradu Bratislava - Ružinov, vo zväzku XX, ročník XXXX,na strane X, pod poradovým číslom XXX. Rodičmi dieťaťa sú - matka: K. J., Z.. XX.XX.XXXX T. J. F., Z..XX.XX.XXXX.

6. Z obsahu potvrdenia vystaveného Mestskou časťou Bratislava-Petržalka, Materská škola, so sídlom Fedinová 7, Bratislava, súd zistil, že maloletý Q. navštevuje tamojšiu materskú školu od marca 2025. Výška školného je stavená na 75 € ,mesačne a výška stravného cca. 50 € mesačne. Uvedené poplatky sú hradené načas. Od školského roka 2025/2026 je maloletý zaradený ako predškolák pričom školné sa neuhrádza a výška stavaného je cca 30 € mesačne, nakoľko je dieťaťu poskytovaná dotácia na stravu.

7. Z obsahu potvrdenia o preukázaní výdavkov na športovú činnosť súd zistil, že maloletý Q. je čelnom občianskeho združenia Gymnathlon Slovensko, ktoré je organizátorom športových programov pre deti. Mesačný poplatok predstavuje 130 €.

8. Z obsahu dokladu o úhrade súd zistil, že maloletý navštevuje logopéda -LogoMed s.r.o.Za ročný manažment nezdravotných služieb matka uhradila sumu 60 €. Maloletý je pacientom neštatnej polikliniky Pro Bios s.r.o. , kde matka dňa 14.10.2025 uhradila sumu 55 € .

9. Z obsahu čestného prehlásenia spísaného dňa 25.01.2026 súd zistil, že stará matka z matkinej strane - P. Q., Z.. XX.XX.XXXX býva so svojou dcérou K. a vnukmi Q. T. T. v spoločnej domácnosti na adrese X. X, B. , spoločne hospodária a zdieľajú výdavky na bývanie, stravu a ostatné náklady súvisiace s vedením spoločnej domácnosti.

10. Z obsahu Zmluvy o nájme bytu zo dňa 06.03.2025 súd zistil, že táto bola uzavretá medzi prenajímateľom - fyzickou osobou a nájomcom - K. J.. Predmetom nájmu je dvojizbový byt na X. R..Č.. X V. B.. Nájomné bolo dohodnuté vo výške 500 € mesačne a úhrada za služby spojené s užívaním bytu vo výške 250 € mesačne.

11. Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11P/28/2020 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č. k. 11P/28/2020-330 zo dňa 25.03.2021 súd rozhodol o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: Q. J., Z.. XX.XX.XXXX, tak, že dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú oprávnení maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok. Otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 100,- € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 06.03.2020. Zročné výživné na maloletého: Q. J., Z.. XX.XX.XXXX, za obdobie od 06.03.2020 do 31.03.2021, v sume 773,87 € bol otec povinný uhradiť k rukám matky do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Styk otca s maloletým upravený nebol . Matka maloletého bola v čase ostatného rozhodovania súdu na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok v sume 378,10 €, invalidný dôchodok vo výške 380,20 € a prídavok na maloletého v zákonnej výške 25,50 €. Bývala spoločne so svojou matkou (starou matkou maloletého) a jej partnerom, pričom na bývanie prispievala mesačne sumou 150 € . Hnutelné veci väčšej hodnoty ani nehnuteľnosti nevlastnila. Otec bol v období od 09.03.2021 do 08.09.2020 evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a za uvedené obdobie mu bola vyplatená podpora v nezamestnanosti v celkovej sume 4.078, 50 €. Od 01.11.2020 bol príjemcom pomoci v hmotnej núdzi. Z lustrácie súdu v Sociálnej poisťovni tiež vyplynulo, že v období od 22.12.2020 do 31.12.2020 mal otec uzavretú dohodu o brigádnickej

činnosti so spol. Kamila s.r.o., Pezinská 5, Chorvátsky Grob, kde dosiahol vymeriavací základ 26,64 €. Iná vyživovacia povinnosť otca k maloleťmu dieťaťu z lustrácií vykonaných súdom nebola zistená. Na adrese trvalého pobytu ani na ním uvedenej adrese si otec nepreberal súdne zásielky. Podľa lustrácie v evidencii nehnuteľností otec nevlastnil žiadnu nehnuteľnosť a nebol ani vlastníkom motorového vozidla. Z obsahu lekárskej správy Univerzitnej nemocnice Bratislava zo dňa 30.01.2020 vyplynulo, že otec bol hospitalizovaný s dg. toxická psychóza (abúzus kanabinoïdov a psychostimulancií). Už v tom čase otec o syna neprejavoval záujem, a to ani na narodeniny a Vianoce; ani mu nenapísal. Matka chodievala so synom k rodičom otca, s nimi mala veľmi dobrý vzťah. Keď bolo vydané neodkladné opatrenie o úprave styku, tak otcovi volala, či za synom príde a odpovedal kladne, ale napokon ani raz neprišiel.

12. Na pojednávaní súdu konanom dňa 04.02.2026 matka uviedla, že na podanom návrhu trvá. O otcovi maloleťmu Q. nemá žiadne vedomosti, naposledy ho videla, keď mal syn dva roky. S jeho rodičmi mala dobré vzťahy, vnuka si brávali pravidelne k sebe, odkedy sa však dozvedeli, že podala návrh na zvýšenie výživného, jej raz stará matka z otcovej strany zavolala, vyčítala jej, že žiada vyššie výživné a odvtedy si Q. nevzali, ani jej nezavolali. Syn ich má ale rád, pýta sa na nich, jej je ľúto, že sa takto s malému zachovali. Výška výživného 100 € je už pre syna nepostačujúca, začal navštevovať škôlku, musela mu zakúpiť všetky potreby, syn chodil na plávanie aj športový krúžok, plávanie však museli vypustiť, lebo jej to finančne nevychádzalo. S otcom maloletej T. manželstvo neuzavreli, otec dieťaťa je od 11.04.2025 vo väzbe. Ona je taktiež trestné stíhanie, hrozí jej podmienené odsúdenie. V spoločnej domácnosti žije so svojou matkou a dvoma deťmi. Matka jej pomáha s financovaním domácnosti ako aj v starostlivosti o deti. Matka uviedla, že má zvýšené výdaje so zdravotnou starostlivosťou, keďže nemá hornú končatinu, nosí všetko len v jednej ruke, teraz aj maloleťmu T.. Má vykrivenú chrbticu, bolesti, z ktorého dôvodu je potrebné rehabilitovať. Jedna rehabilitácia ju stojí 40 - 65 €. Rehabilitácie navštevuje 1 x do týždňa.

13. Kolízna opatrovníčka navrhovala zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca k maloleťmu Q. na sumu 300 €. Poukázala na to, že od poslednej úpravy výživného uplynulo päť rokov, Q. je predškôľák, zvýšili sa výdavky na jeho potreby. Otec je v produktívnom veku, iné deti okrem Q. nemá, a ak by sa vychádzalo z minimálnej mzdy a tabuľkového výživného 18 % malo by byť v jeho možnostiach platiť navrhované výživné.

14. Súd prejednávajú vec posúdil podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloleťmu dieťaťu na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloleťmu dieťaťu, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloleťmu dieťaťu, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleťmu dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloleťmu dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. Inštitút výživného slúži na zabezpečovanie a úhradu osobných potrieb dieťaťa. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom predstavuje jeden z najzakladanejších pilierov systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky slabšej skupine osôb spoločnosti - deťom. „Výživou“ dieťaťa, na ktorú prispievajú obidvaja rodičia, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Zhrňa teda aj uspokojovanie iných potrieb než je strava, napr. zdravotnú starostlivosť, lieky, ošatenie, hygienické potreby, cestovné, školské potreby, aktivity voľného času, či bývanie. Súd pri rozhodovaní o výživnom prihliada a berie do úvahy nielen schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, ich životnú úroveň, ale i odôvodnené potreby dieťaťa a takisto i to, ako sa ktorý z rodičov a v akej miere o dieťa osobne stará. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. Tento však treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú jeho reálne dosahovaný zárobok o subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosti, ako fyzická zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav, pracovné ponuky, časový priestor a podobne. Možnosti rodiča taktiež ovplyvňujú aj objektívne okolnosti akými sú dopyt na trhu práce alebo ohodnotenie rovnakej pozície. Pre posúdenie povinného rodiča teda nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové možnosti dané okrem iného aj jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvo získaných vedomostí a pracovných skúseností. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu trvá, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť.

16. Miera životnej úrovne je objektívne zistiteľná rôznymi faktormi a to v prvom rade výškou mesačného príjmu, výškou mesačných nákladov a položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné a ktoré signalizujú prebytok finančných prostriedkov. Pre posúdenie možností a schopností povinného rodiča nie sú rozhodujúce len jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové prípadne aj majetkové možnosti dané okrem iného fyzickým stavom, nadaním, či pracovnými skúsenosťami. Majetkové pomery možno preukázať výpismi z listov vlastníctva, pričom sa do týchto pomerov započítavajú aj výnosy z majetku.

17. Zároveň súd poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou a cieľom tohto ustanovenia je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má teda povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich vlastných potrieb. Zákon zásadne nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Súdy ani nemajú povinnosť konkrétne skúmať otázku výšky životných nákladov rodiča, o vyživovacej povinnosti ktorého sa koná. Preukazovanie výdavkov povinného rodiča však môže slúžiť ako dôkaz na stanovenie jeho životnej úrovne, nie ako dôkaz, že rodič nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby plnil primeranú vyživovaciu povinnosť k svojmu dieťaťu.

18. Základným kritériom odôvodňujúcim zmenu výšky výživného je zmena pomerov ktorá vznikla, či už na strane rodičov alebo na strane maloletého dieťaťa .

19. Vyživovacia povinnosť otca voči maloletému Simonovi bola pôvodne určená rozsudkom súdu v roku 2021 vo výške 100 € mesačne, a to v čase, keď mal maloletý 16 mesiacov. Od právoplatnosti tohto rozhodnutia došlo k podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. V prvom

rade súd prihliadol na všeobecný nárast životných nákladov, zvýšenie cien tovarov a služieb a výrazný rast tzv. spotrebného koša domácností, ku ktorému došlo v období rokov 2021 až 2025. Tieto objektívne ekonomické okolnosti sa nevyhnutne premietli aj do zvýšených nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb maloletého dieťaťa. Zároveň došlo k zmene pomerov aj na strane maloletého, keďže v čase pôvodného rozhodovania išlo o dieťa útleho veku, zatiaľ čo v súčasnosti má maloletý päť rokov a navštevuje predškolské zariadenie. S týmto vekovým posunom sú neoddeliteľne spojené vyššie náklady na stravu, ošatenie, hygienické potreby, výchovno-vzdelávacie pomôcky, príspevky súvisiace s dochádzkou do predškolského zariadenia, ako aj zvýšené náklady na záujmové a rozvojové aktivity primerané jeho veku. Súd preto dospel k záveru, že pôvodne určená suma výživného vo výške 100 € mesačne už nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ani súčasným ekonomickým pomerom, a nepostačuje na zabezpečenie jeho primeranej životnej úrovne. Súd osobitne prihliadol aj na skutočnosť, že otec sa o maloleté dieťa dlhodobo vôbec nezaujíma, nepodieľa sa na jeho výchove, osobnej starostlivosti ani na zabezpečovaní jeho každodenných potrieb. Otec maloletého nenavštevuje, netrávi s ním voľný čas, nezúčastňuje sa na jeho výchove a nevykonáva voči nemu žiadne rodičovské povinnosti v naturálnej forme. Za tejto situácie celá ťarcha osobnej starostlivosti, výchovy a zabezpečenia potrieb maloletého dieťaťa spočíva výlučne na matke, ktorá zabezpečuje nielen materiálne, ale aj osobné, časové a emocionálne potreby dieťaťa. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že vyživovacia povinnosť rodičov voči dieťaťu sa realizuje nielen osobnou starostlivosťou, ale aj finančným zabezpečením jeho potrieb, pričom ak sa jeden z rodičov na osobnej starostlivosti o dieťa vôbec nepodieľa, je namieste, aby sa na plnení rodičovských povinností podieľal vo zvýšenej miere aspoň formou peňažného výživného. Nezáujem otca o maloleté dieťa a jeho úplná absencia na výchove a starostlivosti tak predstavujú okolnosti, ktoré súd považoval za významné pri určení výšky vyživovacej povinnosti, keďže finančné plnenie zo strany otca je v danom prípade jedinou formou jeho účasti na plnení rodičovských povinností.

20. Súd ako odôvodnené akceptoval nasledovné výdavky na maloletého: pomerná časť výdavkov na bývanie - 500 € nájomné + 250 € poplatky za služby spojené s užívaním bytu, spolu 750 € : 3 osoby by pomerná časť pripadajúca na maloletého Q. predstavovala 250 €. Keďže však matka býva v spoločnej domácnosti matkou, ktorá uhrádza väčší podiel nákladov na domácnosť matka uhrádza sumu 350 €, z čoho 1 pripadajúca na Q. je 170 € mesačne, športový krúžok Gymnathlon - 130 € mesačne, logopédia - 25 €, strava doma - 100 €, strava v materskej škole - 30 €, oblečenie, obuv - 50 €, lekárska starostlivosť, výživové doplnky - 20 €, drogeria - 15 €, potreby do škôlky - 20 €, voľnočasové aktivity (kino, detský kútik) - 40 €. Spolu 600 €. Súd neakceptoval výdavok cestovné do škôlky 50 € pretože tento považoval za nevhodný, ak dieťa navštevuje materskú školu v Petržalke a matka býva s dieťaťom v Ružinove môže dieťa prehlásiť do škôlky , ktorá je bližšie k miestu jej bydliska.

21. Matka je aktuálne na rodičovskej dovolenke s maloletou T., Z..XX.XX.XXXX. Jej jediným zdrojom príjmu je materský príspevok a invalidný dôchodok. Matka manželstvo neuzavrela, otec jej druhého dieťaťa je výkone väzby. Matka nevlastní žiadne nehnuteľnosti.

22. Súd pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca vychádzal zo zásady, že vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu má prednosť pred inými výdavkami rodiča a že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že otec maloletého je vo veku 35 rokov, teda v plne produktívnom veku, bez preukázaných zdravotných obmedzení, ktoré by mu bránili vykonávať zárobkovú činnosť. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec v minulosti pracoval v Rakúskej republike ako kuchár, teda v profesii, ktorá je dlhodobo žiadaná na trhu práce, a to nielen v zahraničí, ale aj na území Slovenskej republiky. Súd preto pri posudzovaní jeho schopností, možností a majetkových pomerov neprihliadal len na jeho aktuálne nepreukázané príjmy, ale uplatnil princíp potenciality príjmu, keďže otec nepreukázal žiadne objektívne dôvody, pre ktoré by nebol schopný vykonávať primeranú zárobkovú činnosť. S prihliadnutím na jeho vek, pracovné skúsenosti v odbore gastronómie a na obvyklé mzdové pomery v tomto odvetví súd dospel k záveru, že otec je potenciálne schopný dosahovať mesačný príjem minimálne vo výške 1 200 € až 1 500 €, a to aj pri konzervatívnom zohľadnení jeho možností na trhu práce. Pri takto stanovenej potencialite príjmu predstavuje suma 300 € mesačne na výživu maloletého dieťaťa primeraný rozsah vyživovacej povinnosti, čo je v súlade s orientačnými kritériami uplatňovanými v rozhodovacej praxi súdov pri určovaní výživného na maloleté dieťa. Súd zároveň prihliadol na skutočnosť, že otec sa na osobnej starostlivosti o maloletého žiadnym spôsobom nepodieľa, nestretáva sa s ním, netrávi s ním voľný čas ani prázdniny a na zabezpečení jeho potrieb sa nepodieľa inak než uloženou vyživovacou povinnosťou. Naopak, ťažisko každodennej osobnej starostlivosti, výchovy a zabezpečenia všetkých potrieb maloletého spočíva výlučne na osvojiteľovi - otcovi, resp. zákonnom zástupcovi, čo súd považoval za významnú okolnosť pri určení výšky výživného. Aj z tohto dôvodu súd považoval určenie výživného vo výške 300 € mesačne za primerané a spravodlivé,

zodpovedajúce jednak potrebám maloletého dieťaťa, ako aj zásade, že rodič, ktorý sa nepodieľa na osobnej starostlivosti o dieťa, je povinný túto absenciu vyvážiť vyšším finančným príspevkom na jeho výživu. Vo zvyšnej časti požadovaného výživného, súd návrh matky vyhodnotil ako nedôvodný a nepreukázaný.

23. Súd v súlade s § 77 ods. 1 Zákona o rodine priznal nárok na zvýšené výživné odo dňa podania návrhu na súd, t.j. od 17.09.2025 do 15.02.2026. Pri zvýšenom výživnom o 200 € mesačne predstavuje pomerná časť zročného výživného za mesiac september (13 dní) sumu 86 € , od októbra 2025 do februára 2026 - 5 mesiacov x 200 € = 1000 €. Spolu 1 086 €, ktorú sumu je otec povinný uhradiť k rukám matky do 7 dní odo dňa doručenia rozsudku.

24. Týmto rozsudkom súd zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava II, č.k. 11P/28/2020-330 zo dňa 25.03.2021 v časti o výške výživného.

25. O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Mestskom súde Bratislava II, písomne, v troch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.